

Stefan Arnborg, 14/11 2013

1952: Promenerade med mamma från Stureparken till Engelbrekts folkskola, med ny skolväska. Nu ska jag börja lära mig hur man blir vuxen. Att jag skulle landa i tegelhuset mitt emot anade jag inte.

1962-3: Med nya läraren Leo Ullemar i Östra Real, senare välkänd på KTH, lyckades jag höja mattebetyget och komma in på KTH.

Nollning på KTH. Mycket sprit. Nubbeövningarna vid den nygrundade institutionen hålls i Nya Fysik. Bland assarna är Gerd Eriksson och Kalle Siklosy. Henrik Eriksson assar i matten i Sing-Sing. Germund föreläser på måndagar kl 8 i Hallén-salen (numera D1). Kursboken är på danska, och formlerna längre än i dom andra kurserna. Tempot är högt.

1964: Germund fixade mitt jobb som programmeringspraktikant vid Courantinstitutet, Courant själv satt fortfarande i sitt kontor högt upp i skyskrapan vid Washington Square. Efter två månaders intensivt arbete lyckades Lennart Haglund och jag till slut få slumpvariabelrutinerna (de vanligaste fördelningarna) att fungera effektivt och felfritt på CDC6600, för tillfället världens snabbaste dator.

1965: Lite småjobb på matte och Nada. Misslyckas totalt som matteasse för Elektro, bara dom som senare blev professorer stannade i min övningsgrupp. Det var tre studenter, en var jag själv. Jag gjorde laborationer till CDC 3600 för en kurs Hans Riesel höll på Stockholms Universitet. Labbarna var nog i svåraste laget. Knuths förslag till utmatningssystem för Algol 60 gjorde jag med Juan Rodriguez-Rosell för IBM S/360.

1969: Norsk Regnesentral i Oslo. Implementerar Simula67 för IBM S/360 i ett lag av sex programmerare. För första gången kunde jag följa politiken i en forskningsinstitution eftersom Ole Johan Dahl, Kristen Nygaard och andra entusiaster diskuterade den i kafferummet så högt att det hördes i hela huset. Mot slutet av projektet hittas olja på norska kontinentalsockeln, och diskussionerna i kafferummet blir mer monumentala. Simula-systemet, lite försenat, blev populärt på KTH och i resten av Skandinavien. Simula var det första objektorienterade programspråket och skulle få stort inflytande på senare språk som C++ och Java.

1971: FOA, diverse jobb hos Jonas Agerberg, Elsa-Karin Boestad-Nilsson och Jacob Palme, som vill ha hjälp med ännu ett Simulasystem. Förstudien görs på CAP Gemini i Reading, och jag fick tillfälle att köpa hipa kläder i London. Plötsligt blev det 1972 tid att skriva avhandlingen. På den tiden räckte det bra med trettio sidor. Där ser man nyttan av att få saker gjorda i rätt tid! Germund var en utmärkt handledare, inte petig och tvärsäker på att betygsnämnden inte skulle gnälla. Min avhandling är en av de kortaste. Dessutom blev Simula för Dec system-10, lett av ENEA, det första - kanske enda? - projekt jag arbetat med som blev färdigt i tid.

1973-4: Elisabeth och jag gifte oss. Arbete på FOA med operationsanalys och fria uppgifter.

1979: Philips Elektronikindustrier. Min uppgift blev så småningom att förse Philips med en modern dator. Jag lyckades inte få med mig koncernen, eller ens hela Järfälladelen.

1982-2012: Professor på Nada. Yngve hade redan fått stil på institutionen så det var bara att börja. Händelserikt, men fortfarande svårt att sammanfatta. Det har varit givande att arbeta med många av Sveriges (och några av världens) bästa studenter, doktorander, lärare och forskare, och följa den datatekniska utvecklingen genom ett tusental frontlinjeplacerade exjobb, avhandlingar och forskningsprojekt. Dock fick min hustru Elisabeth i början av min karriär på KTH syn på en ovanligt formelspackad rapport skriven av en gästforskare och undrade lite förvånat: Kan man verkligen få betalt för att skriva sånt här? Det kan man, visade det sig.

2012--: Professor emeritus. Ingen administration. Inga excelark. Inga tråkiga möten. Fick snickar- och tennisarm i stället för musarm. Det är samma sak, men känns lyxigare.

